

« فرعون » کیست؟ و خداوند برای « رهائی مردم از او » چه کرد؟

« فرعون »، « هر فردی » است که:

« توهّم خودبرتر بودن » دارد: **إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ** ... (قصص/۴)

« حرمت شکنی » می کند: **اذْهَبْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى** (طه/۲۴)

« خودبزرگ بین و متکبر » است: **قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ؟** ... (أعراف/۱۲۳)

و « خودش » را « قیّم و زمامدار دیگران » می پندارد: **فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى** (نازعات/۲۴)

و دنبال « فریب دادن مردم » است: **وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ** (یونس/۷۹)

و او نمی گذارد دیگران « عاشق و شکوفا » شوند: ... **وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ** (هود/۹۷)

و مردم حامی خودش را « کور » و « گمراه » می کند: **وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ** ... (طه/۷۹)

و او « عامل اختلاف و تفرقه » است: **إِنَّ فِرْعَوْنَ ... جَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا** ... (قصص/۴)

و خود را « اراده مستقل و مؤثر » می پندارد: **وَقَالَ ... مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي؟** ... (قصص/۳۸)

و او خود را « مالک » می پندارد: **وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ ... أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ؟** ... (زخرف/۵۱)

او « متوهّمی متجاوز و ساختارشکن » است: **مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ** (دخان/۳۱)

و « جوانان را فاسد » می کند: ... **يَذْبَحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ** (قصص/۴)

خداوند حکیم همانطور که « حضرت موسی » علیه السلام را برای « رهائی فرعون » از « هر توهّم » و

« تخلفی » مأمور کرد، « بهترین پیامبر و رهبر رهائبخش » خود را نیز مأمور کرد تا با « هشدار » به

« افراد بشر » آنها را از « جهالت و اسارت فرعون درونشان » برهاند و برایشان « معیار حق » باشد:

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا (مزمّل/۱۵) (کُم = فرعون)

و خداوند او را « نگین انبیاء و آخرین نبی » نامید: ... **مُحَمَّدٌ ... رَسُولَ اللَّهِ وَ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ** ... (أحزاب/۴)

و خداوند او را برای « همه مردم » قرار داد: ... **أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا** ... (أعراف/۱۵۸)

و خداوند رهبر منصوبش را مأمور کرد تا « هر بیگاری و غل و زنجیری » را از « گردن مردم » بردارد:

الرَّسُولَ ... يَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ... (أعراف/۱۵۷)

« خدایا! عقلانیتی به ما عطا فرما که مثل فرعون متکبر مُسرف، مُفسد، رسول زانمان را نافرمانی نکنیم. »